

Reactie internetconsultatie 3^e tranche lokale aanpak Nationaal Isolatieprogramma

Van: Gemeente Leeuwarden

Datum: 2 februari 2025

Hierbij geven wij onze reactie op de voorgenomen regeling voor de derde tranche van de lokale aanpak isolatie van het Nationaal Isolatieprogramma. Vooropgesteld zijn wij erg blij met de derde tranche en de mogelijkheid om nog meer woningen te kunnen isoleren.

Looptijd moet worden verlengd

Een looptijd van drie jaar vinden wij te kort. In de praktijk gaat het bij deze kwetsbare doelgroep bij een groot deel van de aanvragen om lange processen. Niet elke inwoner is in staat om zelf te handelen. Je moet dan als gemeente de doelgroep bereiken, het vertrouwen winnen van de inwoners en daarna een lang persoonlijk adviestraject door. Dit is een maandenlang proces. De eisen rondom natuurinclusief isoleren en wachttijden bij isolatiebedrijven maken het proces nog langer.

Bij VvE's gaat het om nog langere trajecten vanwege ingewikkelde besluitvorming en het verkrijgen van voldoende draagvlak. Om hen voldoende perspectief te bieden, zou de looptijd in ieder geval voor deze doelgroep moeten worden verlengd.

De looptijd van drie jaar is vooral kort, omdat de activiteiten moeten zijn afgerond voor de genoemde termijn. Gezien de doorlooptijd van de isolatiemaatregelen moet je dan al 6 maanden voor de einddatum stoppen met het verlenen van subsidies. Anders is het risico te groot dat de uitvoering niet voor de einddatum van 31-12 afgerond is. Het zou ook helpen als de regel wordt dat de verlening voor de einddatum 31-12 gedaan moet zijn in plaats van de uitvoering.

Om als gemeente verlengingsverzoeken in te moeten dienen is voor beide kanten een extra administratieve last. Bovendien zorgt een langere looptijd ervoor dat je als gemeente beter kunt anticiperen. Zo kun je je administratieve ondersteuning voor de afhandeling van subsidieaanvragen voor de juiste periode in dienst houden.

Kleine woningen moeten worden meegenomen, maar op een andere manier

We zijn blij dat we sinds de tweede tranche ook huishoudens in kleine woningen kunnen helpen. We vinden het echter uitvoeringstechnisch lastig om te werken met een grens van 10%. Je hebt er bij de afhandeling van de aanvragen weinig grip op. Daarnaast is het lastig in de communicatie richting inwoners. Je wilt richting inwoners met kleine woningen deze mogelijkheid ook kunnen communiceren, maar je zult telkens een slag om de arm moeten houden omdat je niet weet wanneer je precies de grens 10% haalt. Na het halen van de grens is het lastig uit te leggen waarom het niet meer mogelijk

is, terwijl de pot nog niet leeg is en andere kleinere woningen wel zijn gesubsidieerd. Eén van de doelen van de lokale aanpak is duidelijkheid voor bewoners, naar onze mening gaat dit daar tegenin.

Wij stellen daarom voor om in de derde tranche de minimale oppervlakte-eisen los te laten of ruimer in te steken (bijvoorbeeld door het verlagen van de omgangseisen met minimaal de helft). Huishoudens in de doelgroep wonen relatief vaak in kleine woningen. Dit is vooral het geval in onze gemeente; waar woningen onder de WOZ-grens vaak kleine woningen zijn. Bijvoorbeeld oude arbeidswoningen in de stad. Deze zijn te klein voor 8 m² glas en 20m² bodem-, vloer- en dakisolatie. Door deze eis schrik je daarom juist deze doelgroep af. Het komt voor dat een inwoner aantoonbaar alle mogelijke bouwdelen compleet wil isoleren maar alsnog niet aan het minimale oppervlakte komt. Dan gaat de regeling wat ons betreft het doel voorbij.

Natuurvriendelijk isoleren zorgt voor minder woningen die kunnen worden geïsoleerd

De isolatiemaatregelen uit het NIP moeten natuurvriendelijk uitgevoerd worden. De komende jaren geldt een tijdelijke landelijke aanpak natuurvriendelijk isoleren. Hierdoor zijn een ecologisch onderzoek en Omgevingsvergunning niet nodig. Maximaal 6% van de koopwoningen per CBS-wijk mogen worden geïsoleerd door bedrijven die een cursus natuurvriendelijk isoleren hebben gevolgd. In de praktijk kan dit betekenen dat het isoleren van de spouw of het isoleren van het dak in bepaalde wijken niet meer mogelijk is. Hierdoor kunnen er minder subsidieaanvragen ingediend worden. Dit betekent dat het halen van de verplichte aantallen moeilijker is.

Het voorstel is om de eis van de verplichte aantallen woningen los te laten en af te rekenen op bestede middelen. Hierdoor is er meer zekerheid voor gemeenten dat hun inzet op het realiseren van verduurzaamde woningen niet leidt tot uiteindelijke tekorten bij de afrekening.

Verantwoording is te complex

Per woning moeten er veel gegevens aangeleverd worden in de verantwoording. Dit wordt extra complex doordat drie verschillende tranches door elkaar heen lopen. Dit levert een grote administratieve last op voor gemeenten, die hiervoor extra uitvoeringscapaciteit nodig hebben. En deze hoeveelheid aan te leveren informatie is ook voor de inwoner en aannemer veeleisend. Voor de inwoner levert dit een extra barrière op om de subsidieregeling aan te vragen. Graag zouden we daarom zien dat er kritisch wordt gekeken welke informatie echt noodzakelijk is.